

Madár

[Látó, 2012. február]

Egy madár ül a vállamon,
ki együtt született velem.
Már oly nagy, már olyan nehéz,
hogyminden léptem gyötrelmem.

Súly, súly, súly rajtam, bénaság,
ellökném, rámakaszcodik,
mint egy tölgyfa a gyökerét,
vállamba vájja karmait.

Hallom, fülemnél ott dobog
irtózatosszívelő madár-szívelő.
Ha elröpülne egy napon,
most már eldölnék nélküle.

Kategória: Talált vers
Denumire autor: Nemes Nagy Ágnes

Látó Szépirodalmi Folyóirat